

DANKWOORD VOORZITTER BIJ OVERHANDIGING RAPPORT VAN DE TIJDELIJKE COMMISSIE ONDERZOEK FINANCIËEL STELSEL OP MAANDAG 10 MEI 2010 IN DE OUDE ZAAL

Geachte voorzitter en leden van de commissie!

Dames en heren!

Graag wil ik u hartelijk danken voor het eindrapport van uw commissie, dat ik zojuist in ontvangst heb mogen nemen. U heeft als commissie en samen met uw staf de afgelopen maanden hard gewerkt. Het resultaat van uw inspanningen mag er zijn. Ik wil u en uw staf daarvoor hartelijk danken.

In uw inleiding heeft u, mijnheer de voorzitter, een uiteenzetting gegeven over uw bevindingen, uw conclusies en uw aanbevelingen. Het is niet aan mij als Voorzitter van de Kamer hier op in te gaan. U brengt uw rapport immers uit aan de Kamer. Het is dus uiteindelijk de Kamer, die haar oordeel zal uitspreken.

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken om iets te zeggen over parlementair onderzoek dat de Tweede Kamer verricht. Het gaat om iets dat raakt aan een van de klassieke taken van de volksvertegenwoordiging. De onderzoeksfunctie van de Kamer telt vele facetten. Wie de breedste definitie wil hanteren, moet constateren dat de Tweede Kamer constant parlementair onderzoek verricht. De schriftelijke voorbereiding van een wetsvoorstel, het stellen van mondelinge of schriftelijke vragen, de openbare hoorzitting of het openbare rondetafelgesprek... het zijn alle voorbeelden van instrumenten die de

Tweede Kamer gebruikt om invulling te geven aan haar controlerende taak.

Toch krijgt dit parlementaire handwerk minder aandacht dan wanneer de Kamer een externe opdracht verstrekt voor het uitvoeren van een onderzoek. En de harten gaan nog sneller slaan als de Kamer besluit een parlementair onderzoek te laten verrichten door een tijdelijke commissie. Of wanneer de Kamer besluit gebruik te maken van een van haar belangrijkste instrumenten: het recht op de parlementaire enquête.

Dat is terecht. Als de Kamer besluit tot een onderzoek, is er echt iets aan de hand. Alle parlementaire onderzoeken – loop het lijstje maar langs – gingen over wat je ‘brandende kwesties’ zou kunnen noemen. Ook deze. De financiële crisis – wat begon als een kredietcrisis in de Verenigde Staten groeide uit tot een wereldwijde recessie die ook in ons land hard heeft toegeslagen – is een parlementair onderzoek meer dan waard. Hoe heeft het zo ver kunnen komen? Schort er ook in Nederland iets aan het stelsel? En wat kunnen we er van leren?

Om lering te trekken uit het verleden en lessen te leren voor de toekomst – met dat doel is ook uw commissie ingesteld. Niet als ware het een tribunaal, een rechtbank. Nee, als parlementaire onderzoekers die in een goede, sobere Nederlandse traditie zakelijk, feitelijk en nuchter de zaken voor de Kamer op een rij hebben gezet.

Een onderzoek dat – naar de mening van de Commissie - nog een grondig vervolg moet krijgen: naar de steunverlening aan banken en andere financiële stellingen na het uitbreken van de crisis. Dit is, volgens Voorzitter De Wit, een aanloop naar het tweede deel.

Uw commissie voegt zich, zo is mijn eerste indruk, met uitbrengen van dit rapport in de traditie waarin in Nederland parlementair onderzoek wordt uitgevoerd. Degelijk parlementair handwerk.

Mijnheer de voorzitter en leden van de commissie!

Ik zei reeds eerder dat het uiteindelijk de Kamer is, die na een debat een oordeel over uw werk zal uitspreken. Om die procedure in gang te zetten, zal ik bevorderen dat uw rapport zo spoedig mogelijk in handen wordt gesteld van de vaste commissie voor Financiën. Die commissie zal vervolgens de behandeling door de Kamer voorbereiden.

Dank u wel.